

[Askjær Jørgensen]

nok klædeligt, at man fandt en anden attitude.

Vi har bemærket, at regeringen erkender, at arbejdsløsheden vil stige – det står jo højt og tydeligt på side 43–44 i det program, vi fik fremlagt i går. Det er det, den tidligere arbejdsminister skælder ud over, men for os er det helt uomtvisteligt sikkert, at hvis ikke vi havde fået en ny regering, så var det gået meget, meget værre. Dermed er ikke sagt, at vi mener, den nye regering gør det godt nok, men den gør det i hvert fald et stykke bedre, end vi kunne have forventet at den afgæede regering ville have gjort det.

Vi er også helt sikre på, at vi godt kunne få den nye regering til at bevæge sig noget længere i den rigtige retning, hvis ikke vi havde problemet med, at vi kun har 82 mandater bag den politik, der egentlig bør føres.

Men hvis vi tager fadet og rager al gemyssen væk og lytter intenst til, hvad f.eks. den konservative ordfører siger i dag, og hvad finansministeren så omhyggeligt har forklaret, så må vi nok erkende, at man i vid udstrækning er enig med fremskridtspartiet om, at prisen på arbejdskraft er for høj. Det er også klart erkendt, når man siger, at prisen ikke må stige så meget. Vi mener naturligvis, at der direkte skulle have været gennemført en prisnedsættelse på arbejdskraft, og så mener vi, at reallønningerne skulle sættes op. Men der er åbenbart en række partier, der synes, at danske arbejdere skal mere eller mindre sultes ihjel oven i arbejdsløshedstruslen.

Man siger, at der skal spares, og at der skal skæres ned. Vi vil gerne advare imod, at man helt bortskærer den jævne danskers forbrugsmulighed. Vi vil gerne advare imod, at man siger til den danske befolkning: nu må I ikke have nogen som helst mulighed for at købe noget fra det danske erhvervsliv. Vi tror, at en god produktionssektor, der skal eksportere noget, skal have en hjemmemarkedsplatform. Man skal passe på ikke at skære for meget i hjemmemarkedsafsætningen for de danske erhvervsvirksomheder. Vi tror, det koster arbejdspladser.

Derfor er vi helt sikre på, at det var bedre at gå ud, og sige til danske lønmodtagere: nu garanterer vi fra folketingets side, fra regeringens side, en årlig reallønsvækst på 1–2 pct. hvert år i en årrække, og så skal vi ellers

holde op med at spekulere i overenskomster osv.

Bruttoprisen på arbejdskraft burde sættes ned og fastfryses, og det skal naturligvis gøres ved, at man fjerner statsafgiften på arbejdskraften. Indkomstskatten er nøjagtig det samme som en statsafgift på den vare, der hedder dansk arbejdskraft. Det er det, vi har forsøgt at forklare socialdemokratiet igennem en årrække, og som ikke kan trænge ind hos socialdemokratiet, men vi tror på og fornemmer, at både finansministeren og ordførerne for regeringspartierne godt er klar over, at det er den vej, vi skal.

Vi så forleden, at socialdemokratiet godt ville køre dagsordenshaløj på nogle ganske væsentlige punkter, og at man gerne ville degradere sit eget image på det forsvars- og udenrigspolitiske område. Det er socialdemokratiets sag. Vi synes ikke, der skal være dagsordenshaløj til hver en tid, men vi mener, det er nødvendigt tydeligst muligt at markere, hvad det hele drejer sig om, når der er tale om, hvor megen beskæftigelse vi kan have i det danske samfund. Vi mener, at statsafgiften på arbejdskraften er for høj, og derfor skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at årsagen til arbejdsløsheden er den alt for høje indkomstskat, som reelt er statsafgift på arbejdskraft.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Vi har jo fået regeringens program til investeringsfremme her i går, og det er det nok rimeligt at give en lille kommentar.

Vi vil gerne være venlige, men vi kan faktisk kun se nogle enkelte gode ting, som ikke vejer særlig tungt, og så en række hensigtserklæringer, der mangler at blive konkretiseret.

Fremskridtspartiet er imidlertid indstillet på at være i arbejdstøjet i den nuværende situation i folketinget, hvor vi kan se, at det kan knibe med at få det nødvendige antal mandater bag den rigtige politik. Vi må se at få det bedst mulige ud af den situation.

Hvis man skal notere, hvem der er skyld i, at vi fortsat har mange ledige, må vi altså sige, at det er de partier, der ikke tør være med til at føre den rigtige politik. Vi tror, at der eksisterer en nøgle, en sammenhæng, der